

та дъщеря идва да с теб да гостуниш тв, и като те-
бана медала, вбърнала ябълката и ударила Келга
по главата. Динкит станал, динкит станал и повикали
други тв, и бели те разсвободили Келга да го не е видял
а той си издал мнину главата, той пак фар-
ма и пак него ударила. Къд третия път да
права ще си каже, рече пак други тв, а бели те
тод път те разсвободили Келга още по много да го
не е видял, и той горещо е да моли да си
и даде омише по токо да види кого ще удари, а
цареса та дъщеря и третия път, ^{како} подвърнала
ябълката, пак него ударила, и тя рече туй че
дъщеря моя.

Така и като гур разсвободил са и не давали
ни въ рече да му помислят да Келга, ама монаха
не си сторила думата на дъ, и царят та като ви-
дъл те не че: Да са зрели, да правят Калкото тв
рече, ама въ сараята си не ги приютяват. Време
ли ги и ги турнали да зрели въ Курник-та
дъто сабли патки тв и Кокоски тв, ама са били
и на туй благодарни.

Потурь и Кокоско време побегнали са други са,
царят на връх погоди дъто му станал Келга дъ.
и той едърал войската си малко и гледал да идат
да са видят. Сиркит от сараята са да са гледали